



единъ камъкъ може да се чупи другъ камъкъ. Тогава той почналъ да чука камънитѣ, да ги дѣла и имъ придава форма каквато иска. Така се появилъ първиятъ камененъ ножъ, съ който дивакътъ си рѣзалъ храната, За това дивакътъ търсилъ кремъкъ. Следъ него се появила брадвата, на която привързалъ сълика дръжка. Следъ време дивакътъ се сетилъ да пробие дупка въ брадвата и пѣхне въ нея дръжката. Съ ножъ и брадва вече дивакътъ се не боялъ отъ животнитѣ,

— Та нали се е страхувалъ отъ тѣхъ?

— Разбира се, като е нѣмалъ оръжие, звѣроветѣ сами го нападали. Разкъсвали го на парчета и го изядали. Но щомъ ималъ вече оръжие, звѣроветѣ бѣгали отъ него.

Скоро следъ това дивакътъ измислилъ друго оръжие — дълга прѣчка съ остъръ край. Това било копие, съ което е можелъ да убие животното отдалечъ.

Така дивакътъ станалъ ловецъ и когато му се поисквало месо, взималъ оръжието си и заминавалъ на ловъ.

А сега стига толкова, Кольо. Ние много приказвахме. Иди си легни сега, че утре ще продължимъ, рече татко му.

Преводъ.

Пролѣтъ иде.

Стопи се снѣгътъ. Тукъ-тамъ се показва земята. Цѣфна: минзухарътъ, кокичето, лалето, нарцисътъ, теменугата и други. Дървесата се раззелениха. Орачътъ се приготви за оранъ. Рѣката се освободи отъ леденитѣ окови. Децата излѣзоха на двора. Слънцето пече силно и се усмихва. Царица Пролѣтъ иде. Колесницата ѝ е отъ цвѣтя, карана отъ бързитѣ лястовички. Навредъ кждето мине пролѣтъта прѣска цвѣтя.

Пролѣтъ иде!

Владимиръ Добринъ Василевъ
у-къ отъ I-во отдѣление.